

Bruxelles, den 18. december 2019
(OR. en)

15267/19

ECOFIN 1161
UEM 391
SOC 812
EMPL 613
COMPET 804
ENV 1039
EDUC 487
RECH 530
ENER 547
JAI 1339

FØLGESKRIVELSE

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	18. december 2019
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2019) 652 final
Vedr.:	Henstilling med henblik på RÅDETS HENSTILLING om den økonomiske politik i euroområdet

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2019) 652 final.

Bilag: COM(2019) 652 final

Strasbourg, den 17.12.2019
COM(2019) 652 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om den økonomiske politik i euroområdet

{SWD(2019) 631 final}

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om den økonomiske politik i euroområdet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136 sammenholdt med artikel 121, stk. 2,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker¹, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer², særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til Det Europæiske Råds konklusioner,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Der er fortsat fremgang i Euroområdet, men der er indbyrdes sammenhængende risici og usikkerhed knyttet til udviklingen. Desuden lurder risikoen for en længere periode med lav vækst og inflation drevet af svag produktivitet og aldrende befolkninger. Produktionsgabene er blevet positivt siden 2017 og lå på 0,7 % af det potentielle BNP i 2018, men den potentielle vækst forventes at forblive under niveauet fra før krisen³. Den underliggende inflation lå mellem 1-1½ % i 2018 og forventes at forblive på ca. 1½ % i 2019, 2020 og 2021. Arbejdsmarkedsindikatorerne forbedres fortsat, om end i et langsommere tempo, og væksten i beskæftigelsen forventes at aftage yderligere, ligesom der stadig er udfordringer med hensyn til jobkvalitet. Efter flere år med en vækst i de nominelle lønninger på under 2,0 % nåede denne ca. 2¼ % i 2018 og forventes at blive på omkring 2½ % i 2019. I 2020-21 ventes fremgangen igen at blive på 2¼ %. Trods gode arbejdsmarkedsvilkår har reallønnen kun udvist en svag vækst, og fremgangen er fortsat afdæmpet, nemlig under 1 % i 2018 og 2019 og skønsvist 0,7 % og 0,8 % i henholdsvis 2020 og 2021. Overskuddet på de løbende poster i euroområdet forventes indsnævret. Medlemsstater med underskud har indsnævret underskuddet på deres løbende poster eller vendt dette til et overskud, om end de fortsat har store negative nettostillinger over for udlandet⁴. Samtidig har nogle medlemsstater fortsat store overskud på de løbende poster og fortsætter derfor med at øge deres

¹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

² EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

³ Alle prognosetal i dette dokument stammer fra Kommissionens efterårsprognose 2019.

⁴ Europa-Kommissionen (2019), Rapport om varslingsmekanismen 2020, COM(2019) 651 final.

nettostillinger over for udlandet. Udviklingen i de løbende poster i euroområdet påvirkes af en svækkelse af den udenlandske efterspørgsel, navnlig for eksportorienterede medlemsstater med store overskud på betalingsbalancens løbende poster, som er stærkt afhængige af udenlandsk eksportefterspørgsel.

- (2) At øge vækstpotentialet og samtidig sikre miljømæssig og social bæredygtighed og fremme real konvergens mellem medlemsstaterne i euroområdet kræver strukturreformer, som kan fremme bæredygtig vækst og produktivitetsforøgende investeringer i materiel og immateriel kapital. Dette vil især hjælpe de medlemsstater, hvis vækstpotentiale er klart lavere end gennemsnittet i euroområdet. Det vil også være nødvendigt for at forhindre, at økonomien i euroområdet kommer ind i en langvarig periode med lav potentiel vækst og produktivitet, lav inflation og svage lønstigninger samt stigende ulighed. Reformer og investeringer er fortsat afgørende for, at euroområdet kan opleve ny vækstfremgang, overvinde større pres på mellemlang til lang sigt, også som følge af den demografiske udvikling, og fremme omstillingen til en bæredygtig økonomi, der kan bidrage til, at euroområdet og dets medlemsstater når FN's mål for bæredygtig udvikling.
- (3) De økonomiske konsekvenser af klimaændringerne, som er en af de største systemiske risici for verdensøkonomien, de finansielle systemer og samfundene i dag, er ved at blive synlige. Risiciene for den globale økonomi som følge af klimaændringerne, og mere generelt af miljøforringelser, bliver stadig mere fremtrædende, og de vil påvirke de mest udsatte i vores samfund. Hvis der ikke samtidig træffes passende foranstaltninger, kan det have negative konsekvenser for vores økonomiers modstandsdygtighed, rummeligheden og det langsigtede vækstpotentiale. I den forbindelse er det vigtigt at investere og skabe de lovgivningsmæssige og finansielle betingelser for en velordnet omstilling til en bæredygtig økonomi. Miljø- og klimaudfordringer giver også en mulighed for at puste nyt liv i den europæiske økonomi i retning af bæredygtig udvikling, hvis de håndteres på den rette måde. I den retning har Kommissionen som vækststrategi for Europa fremlagt en europæisk grøn pagt, der vil omfatte den første europæiske klimalov og således forankre målet om klimaneutralitet i 2050 i lovgivningen. Samtidig skal den grønne omstilling tage hensyn til indvirkningen på forskellige dele af samfundet. Investeringer, der skal lette omstillingen til en bæredygtig økonomi, skal ledsages af investeringer i kvalifikationer og støtte til jobmobilitet for at sikre, at alle borgere høster fordelene ved den teknologiske udvikling, især i de sektorer og regioner, der halter bagefter i forbindelse med digitaliseringen og den grønne omstilling.
- (4) Mobilisering af offentlige og private midler til investering i digitaliseringen og den grønne omstilling kan bidrage til at fastholde væksten på kort sigt og imødegå de langsigtede udfordringer, som vores økonomier står over for. Selv om den digitale revolution kan medføre muligheder med hensyn til produktivitet, vækst og jobskabelse, kan den også skabe udfordringer, navnlig for mindre kvalificerede arbejdstagere, der ikke har de krævede færdigheder og derfor ikke er i stand til at arbejde med den nye teknologi. Det kan udgøre en betydelig risiko for konvergens og makroøkonomisk stabilitet, at medlemsstater i euroområdet omstiller sig til den digitale økonomi med forskellig hastighed. Dette kan forstærkes af kraftige agglomerationseffekter, der ofte er til gavn for store byer, og den "alt eller intet"-mekanisme, som ofte gør sig gældende inden for digitale teknologier, og som kan bidrage til ulighed og have en negativ indvirkning på konvergens. Investeringerne

bør sigte mod at skabe forskning og innovation, men også mod en bredere spredning af innovationer i økonomien.

- (5) En mere koordineret investeringsstrategi kombineret med en stærkere reformindsats på euroområdet vil være afgørende for at støtte væksten og imødegå de langsigtede udfordringer, såsom den klimamæssige og den teknologiske omstilling. Budgetinstrumentet for konvergens og konkurrenceevne, der skal indgå i reformstøtteprogrammet, vil yde finansiel støtte til medlemsstaterne i euroområdet til gennemførelse af reform- og investeringspakker. InvestEU, som også vil bidrage til investeringsplanen for et bæredygtigt Europa, sigter også mod at udløse supplerende investeringer for mindst 650 mia. EUR for at sætte yderligere skub i innovation og jobskabelse i EU, herunder ved at finansiere bæredygtig infrastruktur. Midler under samhørighedspolitikken, som spiller en afgørende rolle med hensyn til at støtte vores regioner og landdistrikter, spiller også en rolle i den klimamæssige og den teknologiske omstilling ved at fremme en bæredygtig udvikling. Den Europæiske Investeringsbank har allerede afsat 25 % af sin samlede finansiering til klimainvesteringer og har meddelt, at den agter at fordoble denne andel. For at nå Unionens bæredygtighedsmål er det vigtigt at gennemføre investeringsprojekter på nationalt og regionalt plan, der dækker tilpasning til og afbødning af klimaændringer, energiomstilling, dekarbonisering eller cirkulær økonomi. Investeringer i netværksindustrier og infrastruktur kan bidrage til at forbedre euroområdets konkurrenceevne og fremme overgangen til mere bæredygtig transport. Desuden vil investeringer i immaterielle aktiver såsom forskning og udvikling og færdigheder være afgørende for at forberede arbejdsmarkedet i euroområdet på de kommende udfordringer.
- (6) Virkningerne af de senere års økonomiske fremgang har ikke kunnet mærkes på samme måde overalt i medlemsstaterne og i alle regioner og lande. De disponible indkomster er steget i den senere tid, men de ligger fortsat under niveauet fra før krisen i flere medlemsstater i euroområdet. Antallet af personer, der er i risiko for fattigdom og social udstødelse, er faldende i de fleste medlemsstater, og der er nu 5 millioner færre end under højdepunktet i 2012, men tallet ligger stadig over 2008-niveauet i euroområdet. Efter en periode med øgede forskelle har nogle medlemsstater nærmet sig landene med det højeste BNP pr. indbygger i de seneste år. Indkomstandelen for grupperne med de højeste indtægter har dog været langsomt stigende i det seneste årti, og der er stadig store forskelle mellem medlemsstaterne. For at fremme konvergens i opadgående retning i og mellem medlemsstaterne er det vigtigt at fremme politikker, der tager sigte på at øge både effektivitet og lighed i overensstemmelse med målene for bæredygtig udvikling. De medfører bedre makroøkonomiske resultater og en mere ligelig fordeling af fordelene for samfundet som helhed, hvilket også bidrager til at styrke samhørigheden i euroområdet.
- (7) Sammenhængen og balancen i den makroøkonomiske politiksammensætning i euroområdet, herunder i penge-, finans- og strukturpolitikken, er afgørende for at sikre en stabil, inklusiv og bæredygtig økonomisk vækst og reagere effektivt på den vedvarende lave inflation, de svækkede udsigter og risikoen for væksten på lang sigt. Den Europæiske Centralbank fører en lempelig pengepolitik, der skal understøtte en inflationsudvikling hen imod det mellemfristede inflationsmål, samtidig med at den støtter vækst og jobskabelse. Finanspolitikken skal supplere den pengepolitiske kurs på samme måde som strukturreformer i forskellige sektorer, herunder dem, der er nødvendige for at fuldføre Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU).

- (8) Koordinering af de nationale finanspolitikker under fuld overholdelse af stabilitets- og vækstpakten, samtidig med at der tages hensyn til det finanspolitiske råderum og afsmittende virkninger mellem landene, støtter en velfungerende ØMU. Den finanspolitiske kurs i euroområdet forventes at blive stort set neutral til let ekspansiv i 2020 og 2021. Samtidig er de nationale finanspolitikker stadig ikke tilstrækkeligt differentierede set i lyset af det finanspolitiske råderum i medlemsstaterne. Hvis medlemsstater med en stor offentlig gæld førte en mere forsigtig finanspolitik, ville det medføre en nedbringelse af gælden, mindske sårbarheden over for chok og give de automatiske stabilisatorer frit spil i tilfælde af et økonomisk tilbageslag. På den anden side vil en yderligere forøgelse af investeringerne og andre produktive udgifter i medlemsstater med en gunstig budgetsituation støtte væksten på kort og mellemlang sigt og samtidig bidrage til at skabe en ny balance i euroområdets økonomi. I tilfælde af en forværring af udsigterne er det for at opretholde væksten på kort sigt vigtigt, at der på aggregeret niveau føres en understøttende finanspolitik med fokus på produktive udgifter, samtidig med at der føres politikker, som fuldt ud overholder stabilitets- og vækstpakten og desuden tager hensyn til landespecifikke forhold og i videst muligt omfang undgår procyklikalitet.
- (9) Finanspolitiske strukturreformer er fortsat afgørende for at forbedre den finanspolitiske holdbarhed, styrke vækspotentialet og muliggøre effektive finanspolitikker i tilfælde af et økonomisk tilbageslag. Velfungerende nationale finanspolitiske rammer kan sammen med regelmæssige og grundige udgiftsanalyser og effektive og gennemsigtige offentlige indkøb øge de offentlige udgifters produktivitet og effektivitet og forbedre finanspolitikernes troværdighed og kvalitet. En forbedring af sammensætningen af de nationale budgetter, både på indtægts- og udgiftssiden, herunder en flytning af ressourcer til investeringer gennem udarbejdelse af offentlige investeringsstrategier, vil øge de offentlige budgetters virkning på væksten, forbedre produktiviteten og imødegå de presserende udfordringer, som set i et længere perspektiv er forbundet med de grønne og digitale økonomier. For at sikre mere effektive og fair skattesystemer er det vigtigt at forenkle og modernisere skattesystemerne og sætte ind mod skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse, navnlig ved hjælp af foranstaltninger til bekæmpelse af aggressiv skatteplanlægning. Den lethed, hvormed mobile ressourcer kan bevæge sig inden for euroområdet, øger mulighederne for skattekonkurrence. Koordinering mellem medlemsstaterne er derfor afgørende for at håndtere overførsel af overskud, overdreven skattekonkurrence og et generelt kapløb om at have den laveste selskabsbeskatning. En aftale om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag samt en aftale om at gennemgå overskudsfordelingen mellem lande og sikre en effektiv mindstebeskatning vil kunne understøtte disse bestræbelser. Skattebyrden i euroområdet er forholdsvis høj, og skatten på arbejdskraft vægter uforholdsmæssigt meget, mens ejendoms- og miljøskatter udgør en meget lille del af skatteindtægterne. De to sidstnævnte kan imidlertid være mindre skadelige for væksten og for arbejdskraftudbud og -efterspørgsel og kan bidrage til bæredygtig vækst ved at tilskynde forbrugere og producenter til "grønnere" adfærd. Beskatning skal tage bedre hensyn til klimadimensionen og håndtere emissioner og kulstoflækage mere konsekvent. For at lette omstillingen til en grøn økonomi vil der derfor blive fremlagt forslag til fremme af budgetpolitikker, der beforder miljømæssige forpligtelser, samt til en revision af energibeskatningsdirektivet — foruden til en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme, hvis det er nødvendigt for at undgå kulstoflækage og sikre lige konkurrencevilkår med tredjelandsselskaber.

- (10) Strukturelle og institutionelle reformer, der øger konkurrencen på produktmarkederne, fremmer ressourceeffektiviteten, forbedrer erhvervsklimaet og kvaliteten af de offentlige forvaltninger, [herunder retssystemernes effektivitet](#), er vigtige for euroområdet medlemsstaters modstandsdygtighed. Stabile økonomiske strukturer gør det muligt at undgå den betydelige og langvarige virkning af chok på indkomst og arbejdskraftudbud og kan fremme finans- og pengepolitikens virkemåde og begrænse ulighed, særlig i nedgangstider, og dermed skabe bedre betingelser for bæredygtig og inklusiv vækst. En bedre koordinering og gennemførelse af strukturreformer, navnlig dem, der er fastsat i de landespecifikke henstillinger, kan skabe positive afsmittende virkninger mellem medlemsstaterne. I den forbindelse kan de nationale produktivitetsråd spille en vigtig rolle med hensyn til at øge ejerskabet og forbedre gennemførelsen. Der er også behov for reformer for at imødegå presserende langsigtede udfordringer som f.eks. den klimapolitiske og den teknologiske omstilling. En dybere integration på det indre marked, som har vist sig at være en betydningsfuld drivkraft for vækst og konvergens mellem medlemsstaterne, kan også bidrage til produktivitetsvæksten.
- (11) Den europæiske søjle for sociale rettigheder opstiller 20 principper, som skal fremme lige muligheder og adgang til arbejdsmarkedet, rimelige arbejdsvilkår samt social beskyttelse og inklusion. Den er udformet som et kompas for at fremme en opadgående konvergens og dermed sikre bedre arbejds- og levevilkår. Stærkere og mere inklusive økonomier og samfund kan igen fremme Unionens og euroområdet modstandsdygtighed. Reforme og investeringer i færdigheder, jobmobilitet og en mere effektiv social beskyttelse er også vigtige i forbindelse med en retfærdig og rimelig omstilling til en grøn og digital økonomi. Fuld gennemførelse af søjlen på alle niveauer under behørig hensyntagen til de respektive kompetencer vil være afgørende for at fremme opadgående konvergens.
- (12) Reforme, som øger arbejdsmarkedsdeltagelsen, fremmer skabelsen af kvalitetsjob, understøtter vellykket mobilitet på arbejdsmarkedet, reducerer segmenteringen og fremmer dialogen mellem arbejdsmarkedets parter, kan være med til at sætte skub i den inklusive vækst, forbedre den økonomiske modstandsdygtighed og den automatiske stabilisering, nedbringe uligheden og afhjælpe fattigdom og social udstødelse. Støtte til individuel jobmobilitet samt uddannelse og omskoling er afgørende for at fremme rettidig genindslusning af jobsøgende. Adgang til livslang uddannelse af høj kvalitet kræver tilstrækkelige investeringer med det formål at forbedre humankapital og færdigheder, også i lyset af den digitale og grønne omstilling. Dette bidrager til øget beskæftigelsesegnethed, produktivitet og innovationskapacitet samt lønforbedringer på mellemlang og lang sigt og øger euroområdet modstandsdygtighed. Lovgivning om jobbeskyttelse skal sikre alle arbejdstagere rimelige og anstændige arbejdsforhold, særlig i lyset af nye atypiske beskæftigelsesformer, som skaber nye muligheder, men også udfordringer med hensyn til jobsikkerhed og socialsikringsdækning. Effektive og bæredygtige socialsikringssystemer er ligeledes afgørende for at garantere et passende indtægtsniveau og adgang til tjenester af høj kvalitet. Pensionsreformer og politikker til opnåelse af balance mellem arbejdsliv og privatliv kan i høj grad fremme arbejdsmarkedsdeltagelsen og sikre de europæiske velfærdssystemers langsigtede holdbarhed. En omlægning af beskattningen væk fra arbejdskraft kan med fordel især fokusere på lavindkomstgrupper og sekundære forsørgere. Arbejdsmarkedets parter medvirken ved beskæftigelsesmæssige, sociale og økonomiske reforme er afgørende for at styrke ejerskab og støtte gennemførelsen af reforme.

- (13) Stabiliteten i Euroområdet's finansielle sektor er øget siden krisen, selv om der fortsat er sårbarheder. Virksomhedernes og husholdningernes gæld er fortsat høj i flere lande, og i mange tilfælde fremmer de nationale skattesystemer stadig gældsstiftelse. Behovet for at tilpasse bankernes forretningsmodeller, de lave renter og den stigende konkurrence fra andre finansieringsformer presser fortsat bankernes konkurrencedygtighed. Der er sket varige fremskridt med hensyn til risikoreduktion, navnlig i forbindelse med nedbringelsen af misligholdte lån. Men dér, hvor andelen af misligholdte lån stadig er forholdsvis høj, kræves der en yderligere vedvarende indsats, og alle medlemsstaterne bør indføre passende politikker for at forhindre en ophobning af misligholdte lån. I marts 2018 fremlagde Kommissionen en pakke med risikoreducerende foranstaltninger både for nemmere at få bugt med de tilbageværende misligholdte lån og forhindre fremtidig ophobning heraf. Som en del af de lovgivningsmæssige foranstaltninger vedrørende misligholdte lån blev der i april 2019⁵ vedtaget en forordning, som indfører en "lovbestemt tilsynsmæssig bagstopperordning" for at forebygge risikoen for, at der hensættes for lidt til tab på fremtidige misligholdte lån. Der bør gøres yderligere fremskridt med hensyn til håndteringen af misligholdte lån, navnlig ved at fortsætte arbejdet med udkastet til direktivet om sekundære markeder for misligholdte lån. Som fremhævet i Kommissionens rapporter om bekæmpelse af hvidvask af penge, der blev offentliggjort i juli 2019⁶, er der behov for en mere omfattende tilgang til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i Unionen for at afhjælpe de konstaterede strukturelle mangler. Dette kræver navnlig en bedre håndhævelse af reglerne og bedre tilsyn i form af en mere samlet EU-indsats.
- (14) Der er gjort fremskridt med oprettelsen af bankunionen, herunder gennem aftalen om operationalisering af en fælles bagstopper for Den Fælles Afviklingsfond, men den er stadig uafsluttet. Der blev nedsat en arbejdsgruppe på højt plan til at fortsætte det tekniske arbejde forud for indledningen af de politiske forhandlinger om oprettelsen af en europæisk indskudsforsikringsordning (EDIS). Dette arbejde skal fuldføres i betragtning af betydningen af EDIS, dels for stabiliteten af bankunionen, dels i en bredere ØMU-sammenhæng, og der er lagt op til at medtænke alle relevante elementer for at fremme stabiliteten og effektiviteten i den europæiske banksektor. Endelig har Kommissionen iværksat alle de foranstaltninger, der blev bebudet i forbindelse med kapitalmarkedsunionen. Undertiden har der imidlertid manglet konkret støtte til specifikke lovgivningssager, og der er behov for en fornyet indsats for at fjerne de retlige, skattemæssige og lovgivningsmæssige hindringer for oprettelsen af en kapitalmarkedsunion, navnlig for så vidt angår reglerne om adgang til finansiering, insolvens, tilsyn og skatteforskelle, og for et mere effektivt EU-tilsyn. Den rolle, som de nationale markeder for statsobligationer spiller, og den måde, de fungerer på, skal også vurderes som led i et eftersyn af forbindelsen mellem stat og banker.
- (15) En styrkelse af ØMU'ens struktur kræver, at iværksættelsen af de foranstaltninger, der blev nævnt i erklæringen fra eurotopmødet i december 2019, prioriteres højt, men også, at de af Kommissionens forslag, der tager yderligere et skridt hen imod

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630 af 17. april 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 4).

⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet Mod en bedre gennemførelse af EU's ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (COM (2019) 360 final af 24.7.2019).

fuldførelsen af ØMU'en, gennemføres. I meddelelsen fra juni 2019 om uddybning af EU's Økonomiske og Monetære Union, hvori der gøres status over fire år efter de fem formænds rapport, gives der et overblik over situationen, og de områder, som reformbestræbelserne bør rettes mod på kort og mellemlang sigt, opridses. Der er gjort visse fremskridt med den økonomiske union med en politisk aftale om det budgetmæssige instrument for konvergens og konkurrenceevne i euroområdet. Drøftelserne om forbedringen af den europæiske stabilitetsmekanismes værktøjskasse og revision af ESM-traktaten fortsætter. Der har imidlertid ikke været drøftelser i Rådet om en finanspolitisk stabiliseringsfunktion i euroområdet eller en reform af styringen i euroområdet. Kommissionen har til hensigt at foreslå en europæisk genforsikringsordning for arbejdsløshedsunderstøttelse for at opnå en bedre beskyttelse af borgerne i tilfælde af økonomiske chok.

- (16) Fuldførelsen af ØMU'en vil føre til bedre makroøkonomiske resultater. En ufuldstændig ØMU hæmmer den finansielle integration. Dette begrænser finansieringsmulighederne for hårdt tiltrængte investeringer, der kan fremme en inklusiv, produktiv, bæredygtig og stabil økonomi. En ufuldstændig ØMU hæmmer også en gnidningsløs transmission af pengepolitikken inden for euroområdet og Europas muligheder for at bestemme sin økonomiske skæbne. Dertil kommer, at den manglende centrale finanspolitiske stabiliseringsfunktion i væsentlig grad svækker euroområdets muligheder for konjunkturudligning gennem finanspolitikken. Desuden er udviklingen i retning af mellemstatslige løsninger ikke blevet modsvaret af en passende ansvarlighed på EU-plan. Forbedringer i styringen af euroområdets organer vil derfor være afgørende for at øge den demokratiske ansvarlighed. En styrkelse af ØMU'en er afgørende for at styrke Europas gennemslagskraft i verden, udvikle euroens internationale rolle og bidrage til en åben, multilateral og regelbaseret global økonomi. Det er vigtigt, at der under drøftelser fortsat vises åbenhed og gennemsigtighed over for medlemsstaterne uden for euroområdet i fuld respekt for Unionens indre marked,

HENSTILLER, at eurolandene i perioden 2020-2021 træffer foranstaltninger, på egen hånd og i fællesskab i Eurogruppen, med henblik på at:

1. I de af euroområdets medlemsstater, der har underskud på de løbende poster eller stor udlandsgæld, fortsætte reformerne med det formål at øge konkurrenceevnen og nedbringe udlandsgælden. I de af euroområdets medlemsstater, der har store overskud på de løbende poster, styrke de betingelser, der understøtter lønstigninger, samtidig med at arbejdsmarkedsparternes rolle respekteres, og gennemføre foranstaltninger, der fremmer offentlige og private investeringer. I alle medlemsstater, fremme produktiviteten ved at forbedre erhvervsklimaet og kvaliteten af institutionerne og øge modstandsdygtigheden ved at forbedre den måde, hvorpå markederne for varer og tjenesteydelser fungerer, navnlig ved at uddybe det indre marked. Støtte en retfærdig og inklusiv omstilling til en konkurrencedygtig grøn og digital økonomi gennem materielle og immaterielle investeringer, både offentlige og private.
2. I medlemsstater med høje gælds niveauer, føre en forsigtig politik for på en troværdig måde at få den offentlige gæld bragt ind i en holdbar, nedadgående udvikling. I medlemsstater, som befinder sig i en gunstig finanspolitisk situation, udnytte denne til at sætte yderligere skub i investeringer af høj kvalitet. I tilfælde af en forværring af udsigterne, føre en understøttende finanspolitik på aggregeret niveau og samtidig føre politikker, som fuldt ud overholder stabilitets- og vækstpagten, tager hensyn til landespecifikke forhold og i videst muligt omfang undgår procyklikalitet, samt være

rede til at samordne politikkerne i eurogruppen. Forbedre effektiviteten af de nationale finanspolitiske rammer og kvaliteten af de offentlige finanser og vedtage vækstfremmende skatte- og andre relevante budgetforanstaltninger, der fremmer en bæredygtig økonomi. Støtte og gennemføre EU-foranstaltninger, som modvirker aggressiv skatteplanlægning og et kapløb om at have den laveste selskabsbeskatning.

3. Styrke uddannelsessystemer og investering i færdigheder. Øge effektiviteten af aktive arbejdsmarkedspolitikker, der støtter integrationen og den vellykkede mobilitet på arbejdsmarkedet, herunder til mere digitale og grønne job. Fremme arbejdsmarkedsdeltagelsen, herunder kvinders, og flytte beskatningen væk fra arbejde, navnlig for lavtlønnede og sekundære forsørgere. Fremme skabelsen af kvalitetsjob og rimelige arbejdsvilkår og imødegå arbejdsmarkedssegmentering. Forbedre adgangen til passende og holdbare sociale beskyttelsessystemer. Forbedre effektiviteten af dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og fremme kollektive forhandlinger.
4. Fuldføre bankunionen ved at indlede politiske forhandlinger om den europæiske indskudsforsikringsordning, tage skridt til at forbedre krisestyringen og gøre bestemmelserne om likviditet ved afvikling og bagstopperen for Den Fælles Afviklingsfond operationelle. Styrke EU's regulerings- og tilsynsmæssige rammer, bl.a. ved at styrke tilsynet med og håndhævelsen af reglerne om bekæmpelse af hvidvaskning af penge. Fremme en velordnet nedgearing af store private gældsposter, bl.a. ved at fjerne skattesystemets tilskyndelse til gældsstiftelse Sikre fortsat mulighed for hurtigt at reducere omfanget af misligholdte lån for banker i euroområdet og forhindre, at de opbygges. Gøre en fornyet indsats for at fuldføre kapitalmarkedsunionen.
5. Gøre en målrettet indsats for at uddybe Den Økonomiske og Monetære Union ved hurtigt at træffe de foranstaltninger, der blev peget på i erklæringen fra topmødet i december 2019, og gøre fremskridt på alle andre områder for at styrke euroens internationale rolle og fremme Europas økonomiske interesser på verdensplan. Uddybe Den Økonomiske og Monetære Union og styrke dens demokratiske ansvarlighed i fuld respekt for EU's indre marked, og idet der vises åbenhed og gennemsigtighed over for medlemsstaterne uden for euroområdet.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17.12.2019.

*På Rådets vegne
Formand*